

– RV er annerledes, men **uvesentlig**

Redaktør Paul Bjerke i Klassekampen om RV i mediebildet

– RVs fordel er at det er annerledes, sa Paul Bjerke ansvarlig redaktør i Klassekampen da han holdt innledning på landsstyremøte om RVs plass i mediebildet. RV har interessante meninger og derfor slipper RV til i media. Han tok for seg det som i journalistiske fagmiljøer kalles nyhetskriterier.

Sakene er nødt til å score høyt på ett eller helst flere av disse kriteriene for at de skal vurderes som interessante. Og da er det viktig å legge merke til at vesentlighetsbegrepet i media er annerledes enn hos RV. – RV er helt uvesentlig, det er et fløyparti som saklig sett ikke har noen

innflytelse på det endelige resultatet, sa han. Dette er ikke slemt, ikke usaklig eller politisk sensur. – Det er derfor nødvendig å spille på de andre nyhetskriteriene. RV har mulighet til å spille på nyhetskriteriene om sensasjon og konflikt. Dette må RV reindyrke og utvikle. **Side 3**

FOTO: FINN-OLAV ROLJORDET

- En historisk innvandrerkonferanse

På RVs innvandrerkonferanse gikk Aksel Nærstad så langt at han brukte karakteristikken «En historisk begivenhet».

Lørdag den 14. september arrangerte RV åpen konferanse på Stortinget om arbeidsløshet blant personer med minoritetsbakgrunn. Av 65 frammøtte var nesten alle innvandre-

re. Æren for et vellykka arrangement tilfaller først og fremst innvandrerutvalget - med Antonia Samaniego, Juan Carlos Orietas og Rolf Aakervik, som ildsjeler.

Søndag den 15. september arrangerte RV/AU og innvandrerutvalget intern innvandrerkonferanse i RV-lokalene i Osterhausgata. Av 20 delta-

kere hadde 15 bakgrunn som flyktninger og innvandrere.

Landsstyremøtet helga etter hadde grundige diskusjoner om anti-rasistisk manifest for RV.

Jørn Magdahl skriver om dette i sin faste kommentarspalte. Opprør pretesenterer også manifestet som ble vedtatt. **Side 2**

VALGKAMPEN

Landsstyret har gjennom diskusjoner om betydningen av å utvikle den revolusjonære bevegelsen ved blant anna valgopplutning, startet det vi kaller Prosjekt '97.

Det politiske rommet til venstre er større i dag enn på mange tiår. Mulighetene for RV i valg må prøves ved å satse på att vi skal sikre gjenvalg av mandatet i Oslo og satse på minst ett nytt mandat – Hordaland. Dette betinger mye slit og politisk og organisatorisk arbeid - og det betyr at vi må ha lister i alle fylker.

Derfor starter vi opp denne artikkelserien med en gjennomgang av

stillingene pr. i dag.

baksida

97

PROSJEKT

Opprør.

MEDLEMSBLAD FOR RØD VALGALLIANSE

Ansvarleg redaktør:
Tor Otto Tollefsen

Redaksjon:
Harald A. Selvær og Torgny Haasås

Adressa til Opprør:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
Telefon 22 98 90 58
Telefaks 22 98 90 55

Raud Valallianse, Osterhausgate 27, 0183 Oslo
Telefon 22 98 90 50
Telefax 22 98 90 55

Bladbunad og ombryting: Tor Otto Tollefsen
Trykk: Oslo Avstrykkeri, Oslo

Løysninga er problemet

Ein av underskrivarens meir suspekke hobbyar er å leite etter brukbare tankar blant borgarlege tenkjarar. Ein slik tenkjar heiter Gergory Bateson. Ein mangfaldig mann, med mange interessefelt. Han kan mellom anna skuldast for å ha gjeve psykiatrien ei alternativ forståing av psykiske lidingar. Det er ikkje nokon dårleg prestasjon.

Gjennom sine studiar av samhandling mellom menneske, har Bateson lansert nokre tankevekkande teoriar. Mellom anna seier han noko i retning av følgjande: Makt- og samhandlingsmønster reproduserar seg sjølv, dersom ikkje det skjer ei omfattande strukturell endring som samstundes rør ved vande tankemønster.

Denne tanken skulle ikkje vera ny for revolusjonære. Bateson-eleven Paul Wachtslavic går vidare, og gjer greie for ei rekke døme kor løysninga på problemet er problemet. Denne tesa gir i alle fall underskrivande redaktør eitt og anna å tenkje over.

Kva er, for det fyrste, problemet? Vi har eit parti som er ein allianse mellom ulike politiske retningar på venstresida. Vi har òg ulike syn på kva slags allianse dette er og kva det skal vera i framtida. Nokon vil ha eit parti i norsk tradisjonell forståing, nokon vil ha eit parti i tradisjonell leninistisk forståing, nokon vil halde på alliansen, nokon legg vekt på den parlamentariske sida, nokon vil ha mindre vekt på den parlamentariske sida. For nokon er RV ein front, for andre eitt parti med fraksjonar.

«Løysninga på problemet» for dei fleste debattantar ser ut til å vera å slå meiningsmotstandarar flate i meir eller mindre åpen kamp. Alle som ikkje får rett, ønskjer anten seg sjølv eller dei andre ut av partiet. Det ligg ikkje mykje utviklande potensiale i eit slikt klima.

Bak dei forskjellige haldningane i RV ligg det ymse politiske vurderingar og prinsipielle motseingar om partiteori, revolusjonsteori og politisk strategi og taktikk. Men hovudlinene i den politiske praksisen til RV er det etter kva eg kan sjå, brei einskap rundt. Korleis kan ein samla ein organisasjon, anten ein kallar det eit parti eller ein front, om det ikkje skal vera mogeleg å vera samde om det ein er samde om? Motseingane må vi jo leva med, langt inn i framtida.

Samlinga i RV er først og framst ein siger for norsk venstreside, einestående i Europa, og ikkje eit «problem»!

Dersom RV-prosjektet skal lukkast må samling på ei felles plattform sjåast som eit mål, ikkje som eit ulukkeleg kompromiss.

Tor Otto Tollefsen
redaktør

Tre viktige og gledelige begivenheter for det anti-rasistiske og innvandrerpolitiske arbeidet i løpet av ei uke. Innvandrerne vil sjølv legge premissene.

Historisk innvandrerkonferanse

KOMMENTAR

Lørdag den 14. september arrangerte RV åpen konferanse på Stortinget om arbeidsløshet blant personer med minoritetsbakgrunn. Av 65 framtrøtte var nesten alle innvandrere. Æren for et vellykka arrangement tilfaller først og fremst innvandrerutvalget - med Antonia Samaniego, Juan Carlos Orietas og Rolf Aakervik, som ildsjeler.

Søndag den 15. september arrangerte RV/AU og innvandrerutvalget intern innvandrerkonferanse i RV-lokale i Osterhausgata. Av 20 deltakere hadde 15 bakgrunn som flyktninger og innvandrere.

Landsstyremøtet helga etter hadde grundige diskusjoner om anti-rasistisk manifest for RV.

På RVs innvandrerkonferanse gikk Aksel Nærstad så langt at han brukte karakteristikken «historisk begivenhet».

La meg utdype dette: Programmet for konferansen var interessant, men det viktigste var at konferansen i det hele tatt blei holdt. Her bidro RV til at innvandrere kunne diskutere sitt viktigste samfunnsproblem på tvers av etniske, nasjonale - og andre skillelinjer, og dette ga vyer om hvilket potensiale som ligger i å utvikle det nettverket konferansen kan bli kimen til. Slike arenaer for «innvandrere på tvers» er ellers sjelden - utenom i statskontrollert regi.

På den interne konferansen var det mange som både hadde erfaringer som kadre i partier i sine hjemland, og med klassekamper i Norge. Her hadde f.eks. vært aktive i EU-kampen.

Om vi ser diskusjonene på den åpne og den interne konferansen i forhold til hverandre er det tydelig at det blir svært viktig å analysere forholdet mellom den særegne etniske, og den klassemessige undertrykkinga av flyktninger og innvandrere fra den 3. verden. Her trur jeg det er mye å lære av måten vi har integrert marxistiske og feministiske analyser av kvinneundertrykkinga. Men det er også åpenbart at vi trenger mer vitenskap om de faktiske forholda.

Det er nok riktig som det står i utkastet til anti-rasistisk manifest, at overfor flertallet av innvandrerne fra

RV-leder Jørn Magdahl

den 3. verden, så smelter klasseundertrykkinga - og den etniske undertrykkinga sammen. Men det er likevel viktig å komme dypere i forholdet mellom de to sidene. Når den åpne arbeidsløsheten blant innvandrere fra den 3. verden er på over 20%, så er det åpenbart at hovedgrunnen til dette er rasismen, men for kapitalismen er «formålet» å ha ei gruppe «ganz unten» i arbeiderklassen, som vandrer mellom arbeidsløshet og de manuelle, rutineprega og dårlig betalte jobbene. At mange innvandrere befinner seg «aller nederst» er igjen med på å reproducere rasistiske forestillinger.

Svaret må bli både å utvikle innvandrernes egne organisasjoner, særlig de flernasjonale, og samtidig å styrke innvandrernes plass i arbeiderklassens organisasjoner, ikke minst i fagebevegelsen.

Claus Jervell holdt en innledning på innvandrerkonferansen hvor han oppsummerte erfaringene med daglig faglig arbeid blant folk fra 30 nasjonaliteter (ett hotell) - og ledelse av streik med folk fra 50 nasjonaliteter (den store hotell- og restaurantstreiken). Et hovedpoeng for han var at fagebevegelsen må ta minoritetsspørsmål på alvor - ikke av søtladne «humanistiske grunner», men fordi det er en absolutt nødvendighet

for arbeiderklassens egen styrke.

Et annet «møte» er strategisk nesten like viktig: Mellom den organiserte og fullstendig ungdomsdominerte anti-rasistiske ungdomsbevegelsen - og flyktninger og innvandrere. Den anti-rasistiske bevegelsen blant ungdom er på mange måter flott, men om «innvandrere» blir et symbol i kampen mellom rasister og anti-rasister - og ikke en egen kraft i denne kampen, så er vi ille ute. Det samme gjelder også et parti som RV, derfor kom det opp mange forslag på «søndagsmøtet» om hvordan RV kan bli et mindre «hvitt» parti.

I neste nummer av Opprør trykkes det vedtaket landsstyret gjorde om det anti-rasistiske manifestet. Det viktigste ved dette manifestet er det arbeidet innvandrerutvalget har starta med å utvikle en RV's minoritetspolitikk. En side ved denne politikken, som jeg oppfordrer lokalgruppene og parlamentarikerne våre til å gå videre på, er forslag til kommunale og fylkeskommunale handlingsplaner for å få andelen innvandrere blant de ansatte opp på samme nivå som andelen innvandrere i befolkninga. I Kristiansand kommune fikk RV pressa gjennom vedtak om dette.

RV har en etter min mening en veldig god analyse av rasismen, og det anti-rasistiske arbeidet, men landsstyremøtet viste også at det fins viktige motsetninger:

- Om vi skal programfeste et bestemt tall på årlig innvandring (25 000 netto pr. år), slik et knapt flertall i landsstyret mener - etter nøye oss med å stå fast en del prinsipper.

- Om Hagen/Fr.P.-rasismen er farligst fordi den formidler mellom statlig rasisme og folkelige fordommer, eller om det er den statslige rasismen som sådan som er farligst (landsstyreflertallets syn).

- Det fins også nyanser i synet på vold som en underordna del av den anti-rasistiske kampen.

- Derimot var landsstyret overraskende samstemte i synet på forbud mot reint nazistiske partier.

Jørn Magdahl

Vellykka møte: RVs innvandrer møte var et av tre vellykka tiltak.

FOTO: FINN-OLAV ROLJORDET

- RV uvesentlig og annerledes

Klassekampen-redaktør om RVs plass i mediebildet

- RVs fordel er at det er annerledes, sa Paul Bjerke ansvarlig redaktør i Klassekampen da han holdt innledning på landsstyremøte om RVs plass i mediebildet. RV har interessante meninger og derfor slipper RV til i media.

Bjerke sa at det er enighet om at mediene har makt, men ikke så stor makt som mange tror. Media har først og fremst en dagsordenfunksjon. Det vil si at mediene først og fremst har makt til å sette dagsorden, men har ikke mulighet til å bestemme hva folk skal mene. Det beste eksempelet på dette er fra valgkampen i fjor. Da gikk samtlige medier til frontalangrep på Fremskrittspartiet etter at Dagbladet hadde avslørt Hedstrøm lefling med nazistene. Men dette førte til at valget ble en kjempesuksess for Hagen. - En samla kampanje mot Hagen gjorde at han vant.

- EU-saken er et annet eksempel

re flata.

Han tok for seg det som i journalistiske fagmiljøer kalles nyhetskriterier. Dette er kriterier media bruker når de velger sakene. Egentlig er de lagd i etterhånd. Noen forskere har gått igjennom og sett hva det er som gjør at saker slipper til. Disse kriteriene har variert litt, men i følge journalisthøyskolen er det følgende nyhetskriterier som er gangbare: Aktualitet, Vesentlighet, identifikasjon, sensasjon og konflikt. Sakene er nødt til å score høyt på ett eller helst flere av disse kriteriene for at de skal vurderes som interessante. Og da er det viktig å legge merke til at vesentlighetsbegrepet i media er annerledes enn hos RV.

- Det som er spesielt med RV er at RV kommer i et spenningsforholdet mellom flere av disse kriteriene. RV er helt uvesentlig, det er et fløyparti som saklig sett har ingen innflytelse på det endelige resultatet, sa han og tok for seg et par unntak fra dette. Et eksempel var etter kommunevalget i Oslo for fem år siden da RV satt i vippeposisjon og avgjorde ordførerval-

Det partiet var totalt uinteressant, fortsatte han. - RV skiller seg klart fra Det lille folkepartiet. RV har meninger, standpunkter som skiller seg dramatisk ut fra alle andre. Derfor har RV mulighet til å spille på nyhetskriteriene om sensasjon og konflikt. Dette må RV reindyrke og utvikle. RV skiller seg ut i standpunkter, arbeidsform og utseende.

- Hvis RV skal lykkes i media er det nødvendig at RV utnytter sine særegenheter. RV har ofte interessante meninger. De kan selges til media i kraft av at det er interessante meninger, og ikke at det er RV som har dem.

- Når det gjelder aktualitet: Tut i vei, mens det tutes. Det er umulig for RV å skaffe seg sin egen dagsorden. Ta for eksempel Moland-saken. Det var en sak hvor det var mulig for RV å slå i gjennom med interessante analyser. Derfor må RV oppsøke media med sine alternative meninger.

Tekniske triks

Etter dette tok Bjerke opp det han kalt tekniske triks, at en er nødt til å markedsføre seg sjøl og sakene sine. Det er nødvendig å pleie kontakter i pressa fast. At en deler ut interessante saker til journalistene.

Det er sånn at en kommer i et bytteforhold til journalistene. Dette er en vei utenom de silene som alle nyhetsredaksjoner har.

Han mente videre til systematikk i arbeidet, at RV måtte tenke igjennom hva slags utspill en skal gjøre, og så samle seg om noen støt, og så selge dem for alt det er verdt. Det er lurt å spisse sakene sjøl. RV har lyktes med noe som få andre har klart nemlig å gjøre jobben for journalisten. Der har Erling Folkvord vært i

fremste rekke. Mye av det arbeidet han gjorde i Oslo bystyre var ikke politikk, men journalistikk.

- Dette samsvarer også med medias sjølførståelse, sa han. Media skal drive med avsløringer. Men det er det ingen som gidder. Derfor er det viktig at RV gjør jobben for dem.

- RV er et alternativt parti, som består av personer som er annerledes enn andre politikere. Det er sagt mange ganger at folk som stemmer på RV først og fremst stemmer på en person ikke på et parti. Dette er ikke helt riktig. Det finne flere eksempler på at en person blir bytta ut med en annen og RV får fortsatt like mange stemmer. Men RVerne skiller seg ut fra den alminnelige hop. Det er derfor

Sensasjon: RV har mulighet til å spille på nyhetskriteriene om sensasjon og konflikt, hevder Klassekampens redaktør.

FAKSIMILE

et godt råd: Vær deg sjøl, ikke kom inn i folden. Selv om det hadde vært morsomt med en RVer med stresskoffert og slips for å vise at det er plass for sånne her også.

Han trakk denne konklusjonen: RVerne ser annerledes ut, tenker annerledes er annerledes.

- Et annet typisk trekk for RV, sa Paul Bjerke er at mange av RVs fremste tillitsvalgte ikke er politikere. Det er ofte ledere av en eller annen massebevegelse. Enten det er kvinnebevegelsen eller fagbevegelsen. Det er gunstig fordi det er lett å slå igjennom i media som leder av en massebevegelse. Ingen andre partier har så mange ikkepolitikere som folkevalgte som RV, folk som ikke har sitt daglige virke på kommunehuset, men som leder for en massebevegelse blir man vesentlig for å gå tilbake til nyhetskriteriene. Det en sier er vesentlig, dessuten er identifikasjon viktig. At dette er en person leseren identifiserer seg med.

- RV må satse systematisk og knallhardt på å beholde sin særegenhet og sine spesielle standpunkter. Det holder ikke viss RV skal være SV pluss eller minus 10 % (Jeg er aldri helst sikker på hva som pluss og minus på denne skalaen). RV må bevare sin særegenhet, avsluttet Bjerke.

Det var en medierfaren forsamling som tok ordet etterpå. Svein Olsen, fra Svolvær kunne blant annet fortelle at de før valget hadde vært annen hver dag i Lofotposten. Etter valget hadde de vært hver dag. Knut Henning Thygesen kunne fortelle fra Risør RV at de hadde diskutert hva de skulle gjøre for å begrense seg i lokalavis sånn at de ikke ble «brukt opp». På Kongsberg er det stadig vekk journalister som ringer Veslemøy Fjerdingsstad for å få kommentarer til saker som kommer opp.

Det var stor enighet om at det er stor forskjell på lokalmedier og riksmidier. Terje Kolbotn etterlyste derfor en plan for vår mediesatsing framover.

Torgny Hasås

KORT & SMÅTT

Rød Ungdom avbryter bystyremøte i Oslo

25. september måtte bystyre i Oslo avbryte møte som en følge av at Rød Ungdom aksjonerte i bystyresalen. Rune Gerhardsen holdt seg for hodet og løp ut av salen når aksjonister fra Rød Ungdom hengte opp et banner fra galleriet, kasta flere hundre løpesedler utover salen og ropte slagord.

Rett før Rød Ungdom avbrøyt møtet hadde RVs representant, Berit Jagmann stilt et spørsmål til byrådet om hva Oslo kommune ville gjøre for å opprettholde retten til lik utanning. Byrådet måtte vente med å svare til Rød Ungdom var ferdig med aksjonen.

5000 kroner til skolebøker og utstyr må skoleelever i Norge ut med ved skolestart. Dette er en uthuling an retten til gratis utdanning. Svaret skoleungdom i Oslo fikk ifra byrådet var at gratis leie av lærebøker ville være umulig pga. opphavsrettighetene til lærebokforfatterne. Dette hensynet er tydeligvis ikke så viktig når et gjelder lærebøker i grunnskolen.

Full retrett fra Dagbladet

Dagbladet har beklaget at de ved to anledninger har gitt inntrykk av at det er en RV-politiker som er tiltalt for narkotikasmugling. Etter at Rød Valgallianse klaget Dagbladet inn for Pressens faglige utvalg ba Dagbladet om et møte om saken. På møtet kom det fram at Dagbladet hadde skrevet artikkelen i den tro at det var en aktiv RV-politiker som var siktet. De hadde altså trodd det var feil person, og valgte å tro at de som uttalte seg om saken fra RV ikke snakka sant.

- Dette er full retrett fra Dagbladet, sier partisekretær Finn Olav Reljordet. -Oppslagene har skada RV, derfor er det viktig for oss å understreke at det overhode ikke har vært hold i påstandene. Selv en beklagelse retter ikke fullt ut opp det inntrykket som de opprinnelige oppslagene skapte.

Det var nyhetsredaktør Esten Sæther og redaktør Marianne Mowinckel som på veggen av Dagbladet uten videre godtok forslag til beklagelse som RV hadde utforma. De skyldte på dårlige rutiner i huset som årsaken til at den situasjonen var oppstått.

Den 2. september trykte Dagbladet beklagelsen, og samme dag trakk Rød Valgallianse klagen til Pressens faglige utvalg slik vi var blitt enige om med Dagbladet.

Sært: - Hvis RV skal lykkes i media er det nødvendig at RV utnytter sine særegenheter, sier Paul Bjerke.

FOTO: TORGNY HASÅS

på at mediene ikke kan bestemme hva folk skal mene, sa Paul før han gikk over på å se nærmere på RVs plass i mediebildet.

Tida for løpesedler er over

- RV må være i media. Tida for løpesedler og møter er definitivt over. RV må derfor synliggjøre seg. Det spiller nesten ingen rolle på hva. Det er heller ikke viktig hva en blir spurt om på TV-utspørringene heller. Det viktigste er at man blir utspurt, mente Bjerke.

- RV spiller på bortebane. I media er det media som er anklager, forsvarer og dommer. Det finnes ingen ankeinstans alt avgjøres i media. Det er media som har makta derfor legg de-

get. Også etter siste valg, når RV i Hammerfest var med å kaste Arbeiderpartiordføreren etter over 60 års sammenhengende Arbeiderpartistyre i byen var det vesentlig hva RV mente.

- Dette er unntakene, men i det store og hele er RV uvesentlig. Dette er ikke slemt, ikke usaklig eller politisk sensur. RV er uvesentlig i politisk sammenheng målt utfra det endelige resultatet.

- Det er derfor nødvendig å spille på de andre nyhetskriteriene. Er det noen som husker Det lille folkepartiet? spurte Bjerke, og de fleste i landsstyret husket partiet som var omtrent like stort som RV, fikk 0,4 % i valg, og sto sterkt i Bærum kommunestyre. -

DEBATT

RU og jentekampen

Liv Thommesen og Astri Holm, medlem I Sør-Trøndelag RV, har i KK 17/9 eit innlegg der dei går til felts mot Raud Ungdoms jentepolitisk strategi. Eg meiner LT/AH gjer fleire grove feil i dette innlegget. Eg skal ta for meg nokre av dei her.

Den første feilen er at LT/AH etter det eg kan sjå ikkje har satt seg inn i kva RU faktisk meiner før dei har ytra seg. Kanhende eg blir sett på som «gammalmaoist», men eg meiner at kommunistar/sosialistar pliktar å undersøke røynda før vi trekk bastante konklusjonar. Til LT/AH: kva veit deom kor mykje RU har diskutert desse spørsmåla? Kva veit de om analysen som ligg bak vedtaket? Har de fått med dykk det faktiske innhaldet i vedtaket? (Oppretting av ein nye jenteorganisasjon) Eg meiner at nokre av premissane for LT/AH sitt innlegg byggjer på misoppfatningar, og kunne såleis ha vore unngått ved å tale med RU om kva som faktisk er vedteke, og ved å lese vedtaket.

For det andre meiner eg at eit slikt ordskitte, som omhandlar den internerstrategien til den revolusjonære rørsla, ikkje skal først i ein løssalsavis med opplag rundt 10000 eks per dag. Dette er eit «intern» ordskitte, og har stort sett interesse berre for dei som er med i rørsla.

Eg undrer meg over kva LT/AH ønskjer å oppnå ved å sende kritikken til KK. Interne debattar av denne typen først best i dei interne blada til organisasjonane. Eg tror neppe at eit innlegg frå LT/AH om dette problemet ville blitt avvist av redaksjonen i korkje «Opprør» eller «Bolsjevik» (RUs internavis). Eg har aldri vore tilhengjar av skittentøysvask for opne dører.

Videre legg LT/AH for dagen eit einestående «Trondheimsentrert» verdsbilete. Tror LT/AH at når det i RU er ein situasjon der det, som dei seier er «nokre RUarar med i KF og nokre i Ottar» er uproblematisk å gå inn for å byggje den eine organisasjonen framføre den andre? RU ønskjer, i staden for å sementere motsetnaden mellom Ottar/KF ytterligere ved å velje den eine sida, å overskrida ho, ved å skape eit alternativ for unge jenter uavhengig av KF/Ottar. Kanhende kan dette utgjere initiativet som skal til for å samle dei kvinnepolitiske kreftene i Noreg. Det er i alle tilfelle RU sitt mål.

Eg meiner LT/AH ville ha tent på å vise litt større respekt for RU som sjølvstendig organisasjon enn det dei gjer. Det er ganske sterkt å oppfordre ein organisasjon til «å gjere om landsmøtevedtaket» for å leggje om strategien. I RU driv vi ikkje politikk etter såpass udemokratiske metodar, eg veit ikkje kva dei gjer i KF.

Heilt til slutt skjønner eg ikkje kva som gjer at RU sitt vedtak er så problematisk for KF, etter det eg veit har Kvinnefronten sjølv eit vedtak om å stø opp om jenteorganisering. Ein betre veg enn å skjelle ut RU offentlig hadde vore om RV- og KF-dame- ne hadde freista å hjelpe RU ibyggjinga av ein ny jentefront. Eg tror at på den måten hadde ein kunne einast over skillet Ottar/KF i politisk praksis, i utvikling av jentekampen!

Pål Hellesnes, leiar Trøndelag RU

Fascisme og Stat

Jeg har skrevet utallige kronikker og artikler om dette temaet gjennom mange år, men det har åpenbart ikke funnet noe gehør i RV. Derfor er siste advarsel fra meg om at RVs lands-

styre slutter seg til «statlig forbud mot reinnazistiske partier og grupper».

Jeg er altså til siste åndedrag imot dette. Det får meg til å undres på om RV-ledelsen har studert nazismens historie eller forstått noe av dens forhold til den borgerlige staten. Adolf Hitler begynte sin karriere som politispion. Politiet i München beskyttet ham fra første dag, den tyske armeen, Reichswehr, holdt sin beskyttende hånd over nazistene og sørget for at de ble finansiert.

Dette fikk Komintern til å karakterisere fascismen som den borgerlige statens reservetropper.

Hr. redaktør:
– fraksjoner er ikke bra!

Et at de verste utslagene av forsøplinga av den offentlige debatten i dagsavisene er at «desken» setter titler og mellomtitler på innlegg som journalisten, innsenderen ikke har godkjent. Ja som ofte er stikk i strid med innholdet! Jeg ble derfor skuffet og forbannet når jeg så hvilken tittel den forrige redaktøren av Opprør, Ove Bengt Berg, hadde gitt mitt innlegg, nemlig «Fraksjoner er bra!». Han sparte seg ikke engang for utropstegnet. Denne tittelen er i strid med innholdet i artikkelen. OBB kunne ha valgt en lang rekke andre titler hvis han først skulle finne på noe sjøl. For eksempel: «Lenins parti hadde fraksjoner!» eller «Fraksjoner er uønsket, men til tider uungærlig!» eller «Bedre med åpne, erklærte fraksjoner enn skjulte fraksjoner!» Min tittelen var: «Aamdal, fraksjoner og Lenins bolsjevikparti». Kanskje ikke så festlig, men helt grei og informativ i forhold til innholdet, dvs. et svar til Solveig Aamdal som dreide seg om fraksjoner og som trakk noen paralleller til bolsjevikpartiet. Jeg vil ikke ha noe av at redaktøren forandrer overskriftene på mine og andres innlegg. Jeg vil kunne stole på at folk sjøl har skrevet tittelen også, at dette ikke er redaktøren av Opprør sitt påfunn. Jeg ber en forsikring fra den nåværende redaktøren om at slikt ikke vil skje - uten forfatterens samtykke.

Anders Ekeland

Svar: I regelen gjer ein ikkje endringar i innlegg som står for innsendarens rekning, til dømes gjeld dette litterære stykke. Det er heller ikkje god skikk å gjera slike inngrep i debattinnlegg. Men i nokon tilfelle kan det likevel vera naudsynt å korte ned eller skriva om av redigeringstekniske, estetiske eller journalistiske omsyn. Rettesnora er då at innsendarens meningsinnhald ikkje vert endra. Innsendaren skal vera trygg for at redaktøren ikkje nyttar høvet til å leggje sine egne meiningar i ledeteksten. I den omtala saka har innsendarens meining kome ut motsett av det han ønskte. Det må vi berre be om orsak for.

Red.

Leder-spørsmålet

I anledning oppslaget i Klassekampen 14.september, «23-åring utfordrer Magdahl som RV-leder», ønsker Sentrum RV i Bergen å uttale seg om leder-spørsmålet. Vi vil understreke at vi ikke tar stilling for eller imot Magdahl eller Myhre på nåværende tidspunkt:

1. Vi har ikke registrert noen utbredt misnøye i Bergen med Magdahls lederskap, verken politisk eller organisatorisk. Når Bergen RV sin leder (Aslak Sira Myhre) lanserer seg selv

som leder-kandidat, er dette derfor helt uten grunnlag i diskusjoner i lokale medlems- eller styringsorganer.

2. Prinsipielt mener vi at medlemmene i RV, et parti som ønsker å være revolusjonært og demokratisk, bør utfordre sine ledere hele tiden, men da på grunnlag av en kritikk som først og fremst er politisk. Myhres «utfordring» tilfredstiller ikke dette grunnleggende kravet. Han utfordrer Magdahl på et erklært upolitisk grunnlag. Det han er misfornøyd med er diskusjons-stilen, «en kultur vi må ut av». I tillegg til «kultur» er det alder som utgjør hans opposisjonsplattform. En debatt med et slikt utgangspunkt vil trekke lederstriden i RV ned på et personfiksert, nærmest amerikansk, iallefall «post-moderne» nivå: Stil betyr alt, politisk innhold betyr intet?

Vedtatt enstemmig på medlemsmøte i Sentrum RV, Bergen, 17/9-96.

Hvilken innretning på landsmøtet?

I Opprør 5-96 er landstyrets opplegg for LM-97 gjengitt. Etter min mening et opplegg som ikke tar opp de viktigste politiske utfordringene for RVs videre utvikling. Et eksempel på det er Asgeir Bells kronikke i KK om «Den moderne opportunismen». Her framsetter et sentralstyremedlem i AKP en rekke påstander som rammer store deler av ikke AKP-erne i RV. Om at politikken utgjør et stormløp mot kommunismen, at arbeidet for å rive opp kommunistpartiet ikke har lyktes. Bell mener også at samføre med trotskisme er illegitimt. Bell fortjener å bli tatt på alvor - selv om han kanskje utgjør et mindretall i AKP, for lignende tanker er det flere som gjør seg. Vi har hele debatten om hva slags kommunistparti Rød Ungdom egentlig vil ha. I en slik situasjon preget av grunnleggende motsetninger om hvilken politisk plattform RV skal bygges på, om RV bør (burde ha blitt) et eget sjølstendig revolusjonært parti, grenser det til strutsepolitikk å sitte å diskutere skattepolitikk. De fleste av oss har vært med lenge nok til å vite at hvis en viktig del av RV ser på de andre som «moderne opportunist», så vil disse motsetningene forpeste de interne diskusjonene. I en slik situasjon å gjøre valg av en ny og slagkraftig ledelse til et spørsmål om kjønn og alder. Sjølsagt er det viktig, men som vi alle veit har ledelsen på de siste landsmøtene blitt sammensatt gjennom en meget nøye balanse mellom to ikke klart politisk definerte fløyer. Lojalitet til disse fløyene og deres standpunkter, dvs. faste mønstre i stemmegivingen i AU og LS er regelen, ikke unntaket (Jfr. Geir Christensens i Opprør 2-96). Det er helt opplagt at denne fløykampen er et viktig hinder for ledelsens og RVs slagkraft. Bakgrunnen for denne fløykampen er ikke et eller annet tilfeldig spørsmål, men spørsmål om hva slags sosialisme en vil ha, hva slags partikultur, hva slags forhold til andre strømninger på venstresida og i sosialdemokratiet. Standpunktet til slike grunnleggende spørsmål avgjør hvilket revolusjonært partiprojekt man gir førsteprioritet, AKP eller RV. De politiske motsetningene som ligger til grunn for disse to prosjektene preger RVs indre liv. Vi har ikke bare motsetningene i ledelsen, vi har motsetningene i Oslo, det viktigste lokallaget når det gjelder valgkampen.

Etter min mening er det viktigere å gå rett på de politiske motsetningene i RV. Viktigere å diskutere på hvilket politisk grunnlag og hvordan en

bygger et revolusjonært arbeiderparti i dag. Mesteparten av tida på landsmøtet bør brukes til temaer knyttet til det. Temaer som «strategien til det imperialistiske norske borgerskapet» - passer for et seminar. Det er ikke her motsetningene går, her gjelder det nå først å fremst å drive konkrete studier og diskusjoner. Det samme gjelder rettferdig skattepolitikk. Typisk seminar stoff - mye å lære seg - ingen klare motsetninger. Vi bør ta opp strategien i kampen mot EU/EØS, men det trenger ikke å bli noe stort punkt. Det er heller ikke her motsetningene går. Anti-rasismen er viktig for en offensiv i valgkampen, diskusjonene etter Hagens framgang ved kommunervalget viste at vi trenger ei avklaring her. Mitt hovedpoeng er kampen mellom de to fløyene må bli en politisk kamp, med argumenter - ikke en kamp om personer og posisjoner som føres i med vikarierende argumenter i valgkomiteen mens landsmøtet lærer seg elementære ting om det norske skattesystemet. Det er ingen av fløyene tjent med. Jeg vil derfor innstendig oppfordre landstyret til å lage en dagsorden for landsmøtet som tar fatt i de grunnleggende politiske motsetningene om hvordan vi bygger RV.

Anders Ekeland, Bærum RV

Rød Visjon?

Diskusjonene om navnevalg har pågått ganske lenge, og flere har nok vridd huene for å finne noe som kan passe. Det er tilsynelatende enighet om at RV-kortelsen bør beholdes. Mye taler for å bytte navn nå, fordi Valgallianse er for dårlig, passer ikke på dagens RV og forhåpentligvis enda mindre på framtidens RV. Derfor må navnet endres, jo før jo bedre. Noen forslag er alt introdusert: Rødt Venstreparti:

Ja, jo, men det er litt for likt SV, og det glir litt for mye inn i folden av andre partinavn.

Rødt Valg:

Også en mulighet fordi ordet Valg både har assosiasjon til det nåværende navnet, samtidig som Valg står for noe aktivt, et rødt alternativ.

Rødt Venstre:

Litt mer spennende, men er det et radikaliseret Venstre?

Rød Venstreallianse:

Ikke den helt store endringa, men kanskje et korrekt uttrykk for hva RV er pr. i dag (tendenspartiet). Samtidig sies det at RV ikke er et parti, i alle fall skjules det.

Spørsmålet er om det går an å finne noe enda bedre som ivaretar RV-intialene og det røde flagget, som flagget, som forteller at RV er og ønsker å være noe annet enn resten av partifloraen, som verken sier at vi er parti eller en tendensbevegelse, eller kanskje begge deler, som knytter oss nærmere tanken om revolusjon og sosialisme og som er et navn vi slipper å bytte igjen om noen år. Ut fra disse premissene har jeg grubla litt og kommet fram til (selvfølgelig ikke helt uten motforestillinger) at vi burde tygge litt videre på navnet Rød Visjon (eller Røde Visjoner). RV bør være et visjonært parti. I synonymordboka finner vi visjonær sammen med ord som forutseende, framsynt, klarsynt, klok og vis, men visjon/visjonær er også knytta til religiøse åpenbaringer, profetier og hallusinasjoner. Likevel er det ikke tvil om at ordet visjon i dag er knytta til positive mål og idealer og vilje til å nå disse. På den ene sida smaker dette litt fremmed og uvanlig partinavn, på den andre sida er det spennende, annerledes og framtidsetta, og det

er en god grunn til ikke å avvise dette helt. Jeg mener også at det går an å svare både med stolthet og løfta hode om jeg får spørsmålet: Hvilket parti er du med i? og jeg svarer: RV - Rød Visjon, eller RV - Røde Visjoner.

Morten Halvorsen
Notodden

Vil ikke AKP diskutere strategi med RV?

AKP er nå i ferd med å arrangere fem regionale strategikonferanser i løpet av Oktober. I løpeseddelen om konferansene leser vi blant annet: «Vi er alle vitne til kapitalismens tiltakende råskap og barbari... Avmakt er en tilstand som har lett for å feste seg i en sånn situasjon... er det mulig å lage en organisert kraft som kan slå tilbake kapitalismen og lage et anderledes samfunn gjennom sosialistisk revolusjon? AKP mener revolusjon vil komme. Vi mener at marxismen, leninismen og maoismen fremdeles har sin gyldighet. Hvordan er vilkåra for revolusjon i Norge og i verden i dag? Hvordan må vi organisere oss og hva er kommunistpartiets rolle? Dette vil vi gjerne diskutere med andre, venner og sympatisører, sinte, frustrerte og oppgitte, undertrykte og kamplystne, gamle og unge.»

Men vil man ikke diskutere med RV? Hadde det ikke vært naturlig at AKP foreslo at RV skulle arrangere en slik konferanse for å gjøre flest mulig ting gjennom RV. I det minste kunne en ha foreslått et samarbeid om slike strategikonferanser? At behovet er tilstede for strategidiskusjoner på den revolusjonære venstresida, blant annet som et «svar» på SVs «Millenium» konferanse er det ingen tvil om.

I den samme løpeseddelen leser vi også «På konferansen vil du få stiftet bekjentskap med AKP. Med de forskjellige utvalga og hva de jobber med, med det internasjonale og faglige utvalget, med studieutvalget og landbruksutvalget og Røde Fane. På «messa» under konferansen vil du også møte Klassekampen, Rød Valgallianse, Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund.» Denne formuleringa synes jeg er uheldig. Det kan lett høres ut som om RV er en av AKPs «organisasjoner» på linje med ungdomsforbund og studentforbund. Men det grunnleggende spørsmålet er sjølsagt: Hvorfor er ikke RV medarrangør, men bare noe man møter på «messa»?

Anders Ekeland, Bærum RV

Bestill Rvs
studiesirkel nå!

Studiehefte fra Rød Valgallianse

Studiesirkel om Rød Valgallianses politikk

Basert på prinsippprogrammet

REBELL

Rød Ungdoms magasin

Bilag til Opprør oktober 1996

**abonnerer
du
på Rebell**

Rød Ungdom er en organisasjon i vekst, både kvalitativt og i antall medlemmer. Den generasjonen av ungdommer som Rød Ungdom henvender seg til er en radikal generasjon. Det er en Nei-generasjon, en generasjon der mange er uten illusjoner om hva kapitalismen kan by dem. Det er en systemkritisk og revolusjonær generasjon, men ungdommen mangler trua på at det nytter å kjempe. På at det fins noe å kjempe for.

Rød Ungdom vil endre dette. Vi vil sørge for at den revolusjonære bevegelsen som sprang ut av det forrige ungdomsopprøret og prega og preger hele Norge ikke blir noe en-generasjons fenomen. Vi vil føre opprøret videre, og gjøre vårt for å bygge en bevegelse som kan ta opp den endelige kampen mot borgerskapet. Kampen for et virkelig folkestyre.

I bygginga av Rød Ungdom står bladet Rebell helt sentralt, på samme måte som eksterne aviser alltid har stått sentralt for revolusjonære bevegelser. Rebell setter oss i kontakt med ungdom over hele landet, Rebell er vårt viktigste talerør, og Rebell er avgjørende for bygginga av organisasjonsapparatet i Rød Ungdom.

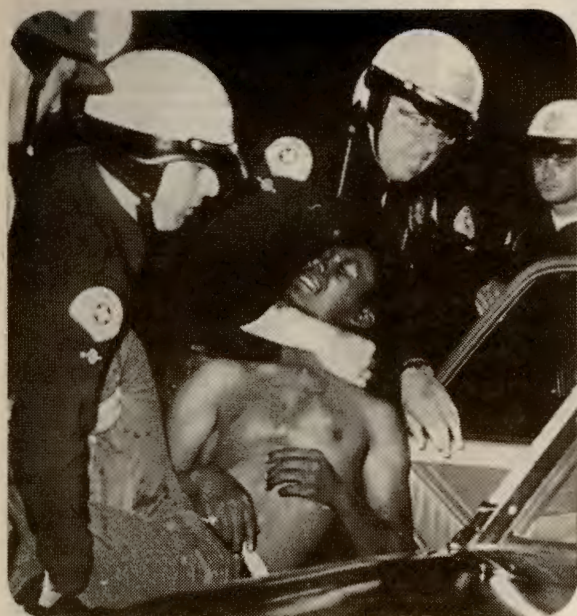
Vi vil at du skal abonnere på Rebell. Flere abonnenter er nødvendig for å sikre økonomien og gjøre en offensiv for Rebell og Rød Ungdom mulig. På disse sidene kan du se et utvalg av hva Rebell kan gi deg

Brei front mot kvinneforakt

Hege Bae Nyholt og Pål Hellesnes sit i AMSAK-styret i Nidaros. Dei er med og byggjer AMSAK til ein kontinuerleg arbeidande organisasjon, ein reiskap for å kvitta seg med porno, stripping, missekåringar, prostitusjon og bruk av sex i reklame...

... Styret i AMSAK vonar anti-pornoarbeidet kan føra til ei brei samling, ubunde av alder, tidlegare organisasjonsrøynsle og politisk tilhald. No tel AMSAK om lag 50 medlemmer, i tillegg til ei mengd aktivistar i miljøet...

... På sikt planlegg AMSAK å kartleggja kvar ein kan kjøpa ulovleg porno under disken, og omfanget av prostitusjon i Nidaros. – Det finnst ikkje åpenlys prostitusjon slik som i Oslo, men me veit det jamvel er barneprostitusjon her. Førebels hev me ikkje ressursar til å prioritera dette, av di det krev mykje graving i eit godt skjult miljø, seier Hege. – Men det kjem, for prostitusjon er porno i yste konsekvens – valdtekt til sals...

Power to the People!

Foredrag av tidligere Black Panther-leder
Dhoruba Bin-Wahad

...Det pågår en stor debatt i Amerika om å privatisere fengslene. De skulle vært lønnsomme bedrifter, får vi høre. Jeg spør dere så: Hvis de gjør fengslene til en forretningsvirksomhet, hva er da fangene? Slavearbeidere! Og hvis 85% av menneskene er svarte eller latinamerikanere, hva har vi da om ikke en gjeninnføring av slaveriet på et nytt nivå? Dette er New Age-slaveri. Og amerikanerne tillater det fordi de tror at kriminalitetens ansikt i Amerika er svart. Når du ser på politishowene på TV, hva ser du? Du ser svarte og latinamerikanske kriminelle. Narko-terrorister er latinamerikanere, de er colombianere, de går rundt og sier: Yeah man, we're gonna kill these motherfuckers, man. Vi ser stereotyper...

(Jævla svarting!)

Aki de Leon om offentlig diskriminering i Noreg.

-Utestadane i Noreg diskriminerer på den mest primitive måten, det har dei alltid gjort. I England er dei betre til å lyga, her er det meir «Ingen utlendingar i kveld!». No har mange også gått over til «Medlemskort, takk!», men vi ser jo korleis ingen av dei kvite i køa må ha medlemskort, seier Aki.

Han hevdar at dei ferraste har ein rein apartheid-politikk, altså Whites Only. Vanlegvis har dei «kvoter»; svart DJ og ei negerkvote på dansegolvet, helst jenter. Andre har «roterande» apartheid: «Hot Club Tropicana» på torsdag, men «Medlemskort, takk!» fredag og laurdag.

Aki vil ikkje leggja skulda på dørvaktene.

-Eg er sikker på at det stort sett er ordre frå eigarane som ligg attom diskrimineringa i døra. Dei trur at svarte er Bad for Buisness. Heile ideen om negerkvoter er sjuk. Når til og med Ap-folk går inn for at vi skal kvoterast i burettslaga, fordi dei «forstår framandfrykta», kva blir då det neste? Kvoter på Karl Johan, berre 10 svarte om gangen? Korleis trur desse folka egentleg at apartheid kom i gong?...

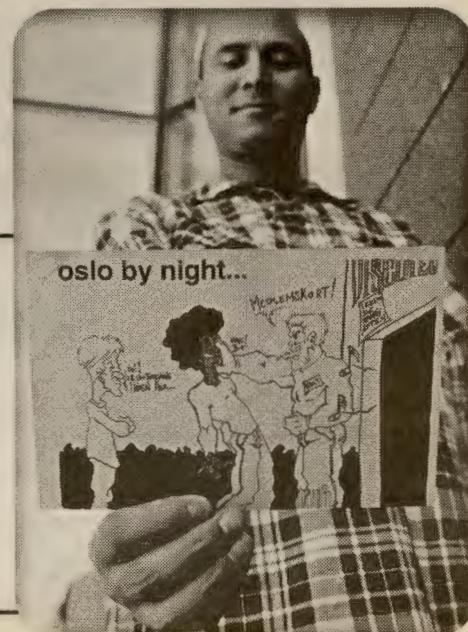

Foto: Klassekampen

NEWROZ -kurdisk frigjeringsfest

..Feiringa når nye høgder, når den kurdiske folkedansen kring bålet kjem igang, og dei unge gutane stemmer i dei slagorda dei nesten aldri tør å ropa.

-Vur gerilla vur! Kurdistan kur! Kurdistan kur! roper dei taktfast.

-Kjemp gerilja, Kjemp! Skap eit Kurdistan!

Ungdommane ser glade og sinte ut på same tid. Glade fordi dei får høve til ei skikkeleg Newroz-markering, samstundes forbanna på den tyrkiske statsmakta og generalane som gjer dei til innbyggjarar i ein fattig og underutvikla koloni. Som tek frå dei dei mest grunnleggjande rettar, og samstundes skryt av at Tyrkia er demokratiets høyborg i aust. Newroz minnar kurdarane om alt dette.

"Biji Kurdi-stan!", "Leve Kurdistan!", ropar ungane no. "Biji Apo! Biji Apo!" Sjølv dei aller minste kjenner til Apo, Abdullah Öcalan, PKK-leiaren som har blitt eit av dei kraftigaste og mest samlande symbola for det kurdiske opprøret. Dei gamle hysjar på dei ivrigaste ungane, politiet er jo her. "Biji Apo" er så avgjort eit av dei forbode utrykka, slikt som er farleg å seia. Sivilkledde politifolk går heile tida omkring og lar folk forstå at dei både ser og høyrer kva som foregår. "Biji Apo! Biji Kurdistan!" ropar ungane, og gjer V-teikenet mest heile tida. Statene og TV-stasjonane kan seia kva dei vil; vårt Newroz er i alle fall ikkje ein tyrkisk vårfest...

Foto: Magnus E. Marsdal

PC og Nett til alle elever!

...Kunnskap er makt, og hvis denne kunnskapen kun er til for de som har råd til spesialutdanning, eller får datamaskin av Pappa på 3-års dagen, vil datarevolusjonen bare forsterke klaseskillene. Jeg mener det er en selvfølge at alle skoler må ha opplæring i data, av den enkle grunn at data kommer til å være en viktig del av hverdagen til folk i framtida. Ikke bare for å skaffe informasjon og kunnskap om ditt eller datt, men rett og slett for å få seg jobb. Fordi informasjonsteknologien kan brukes på alle mulige områder, vil dataferdigheter være nyttig i alle mulige jobber. Sjølsagt vil ikke bedriftene bruke penger på dataopplæring hvis de kan slippe, det vil si at de helst vil ansette folk som kan greiene fra før.

Datarevolusjonen vil også føre til store endringer i arbeidet, i kommunikasjonen, i hvor folk bor. (Det kan bli mye greiere å bo utafor byene, fordi kommunikasjonen på nettet ikke er avhengig av hvor du er, bare at du har datamaskin med modem.) Når samfunnet skal gjennom store endringer på kort tid, er det sjølsagt ikke uinteressant hvem som får være med å styre disse endringene. Datakapitalistene vil ha andre interesser en arbeidsfolk, Nord andre enn Sør, Makta i Oslo andre enn distriktsnorge.

Hvis folk skal ha mulighet til å mene noe om datapolitikk, må de først vite hva det er! De må ha vært på Internett, de må mene at dette er noe som angår dem...

...Våren 1968 var det omfattende studenturoligheter og myndighetene vedtok å stenge Sorbonne-universitetet i Paris. Studentene svarte med å okkupere området rundt universitetet - Latinerkvarteret - og bygge opp barrikader. Ordensmakten fikk fullmakter til å knuse oppstanden og gikk uvanlig hardt til verks. Politiet brukte køller, tåregass og husundersøkelser. Gravide ble slått og fotografer fikk sine filmer ødelagt.

Studentenes mot og politiets brutalitet gjorde at sympatien snudde til fordel for studentene. 800.000 mennesker gikk i solidaritetstog i Paris. Dagen etter ble

de første fabrikkbygningene okkupert, og de første hundre arbeiderne tok makten ved sin Renault-fabrikk. 8 dager senere var nesten 10 millioner gått i streik, verdens største generalstreik til nå. I to uker var makthaverne fullstendig lammet og flere steder var styringen overtatt av streikekomiteer og arbeiderråd. Politimestre måtte spørre om lov før de fikk ringe til innenriksministeren, typografer overvåket hva som ble skrevet i de borgerlige avisene og landarbeiderne sørget for regelmessige forsyninger av matvarer til byene. Det ulmet også i den vernepliktige hæren og det brøt ut mytteri på et hangarskip på vei til å overvåke atomsprenninger i Stillehavet. Høydepunktet ble nådd da president De Gaulle plutselig ikke lot høre fra seg lenger og trolig var flyktet ut av landet...

Ungdom For Bønder!

...Rød Ungdom i Stjørdal har tatt kontakt med Bonde og Småbrukarlaget og Natur og Ungdom lokalt for å få til en allianse i forkant av landbruksoppkjøret. I tillegg vil de nå ta kontakt med Senterungdommen.

-Bonde og Småbrukarlaget syntes kanskje at dette var litt for politisk, men de er nå i full gang med en skattekamp, der bønder setter penger inn på en sperra konto. Jeg vet ikke hvor mye penger de har fått inn, men i løpet av bare den første uka fikk de inn en halv million, sier Tor Olav til Rebell...

Disse sidene er satt sammen av utdrag fra de fire første nummerne av Rebell i 1996.

Foto: Klassekampen

REBELL

forteller deg hva som SKJER

1. mai, Trondheim 1996 Foto:Rebell

- med antirasismen
- i jentekampen
- blant radikal ungdom
- i kampen om skolen
- i solidaritetsarbeidet
- i Rød Ungdom

Rebell gir deg innblikk i den radikale ungdomsbevegelsen, ungdommens politiske analyser, reportasjer fra flere verdensdeler og trua på ei framtid for den revolusjonære bevegelsen. Rebell er helt nødvendig i oppbygginga av Rød Ungdom. Rebell trenger flere abonnenter, uten større faste inntekter må vi innskrenke drifta; komme ut sjeldnere og kun i svart-hvitt.

Vi tilbyr 8 nummer av Rebell i postkassa for 110 kr. Løssalgpris er 15 kr. I tillegg fins gaveabonnement på 200 kr, og kaderabonnement på 300 kr. Dessuten har du muligheten til å gi Rebell i gave til slekt eller venner som kunne trenge det.

Send inn slippen nedenfor, eller ring David på 2298 9070, faks 22989055, e-post rv@sn.no

Deler av Rebell fins også på Nettet: <http://www.sn.no/~rv/rebell/>

Rebell på Nettet: <http://www.sn.no/~rv/rebell>

Jeg vil abonnere på Rebell!

Vanlig (110 kr) Gave (200 kr) Kader (300 kr)

Navn:

Adresse:

Postnr, sted:

Tlf:

Jeg vil gi Rebell til denne personen:

Navn:

Adresse:

Postnr, sted:

Tlf:

110 kr

200 kr

300 kr

PORTO

Rebell

RØD UNGDOM

Osterhausgt. 27

0183 OSLO

- Uaktuelt å styrke Rød Ungdom

Revolusjonært Forbund svarer på Opprørs omtale av «Venstre Om!»

DEBATT

Revolusjonært Forbund i Bergen har begynt å gi ut avisen Venstre Om! I siste nummer av Opprør anmelder Magnus Marsdal vårt første nummer. M.M. avslutter anmeldelsen med ikke mindre enn 12 spørsmål til Venstre Om!, som vi skal prøve å svare på her. For enkelthets skyld har vi slått sammen noen spørsmål.

- Kva er målet som avis? Korleis ser RF på avisa Klassekampen?

Selvfolgelig ønsker vi å vokse, og å bygge RF som organisasjon. Det forholder seg slik at vi i dag har krefter til å gi ut en avis annenhver måned, men det er klart at vi jobber med å øke utgivelsesfrekvensen, med månedsavis som neste skritt. Et avis/medieapparat er en nødvendig ryggrad i enhver form for politisk organisering. Klassekampen er på mange måter en bra avis, men fungerer ikke som en slik ryggrad for RV. For eksempel står den ekstremt akademiske innretningen til KK i skarp kontrast til målsettingen om å bygge RV som et arbeiderparti. Vi tror det er helt uaktuelt for oss å «pressa KK til venstre» slik at den blir en revolusjonær og aktivistisk dagsavis som virkelig kan tjene RV.

- Er det uaktuelt for RF-arar å styrke RUs blad Rebell?

Vi har et tett og fint samarbeid med RU i Bergen, men på tross av vi aldersmessig hører hjemme i en ungdomsorganisasjon har vi valgt å melde oss inn i partiet. Det er fordi hverken vi eller RU reelt anser RU som RV sin ungdomsorganisasjon. Det er jo kun på papiret at RU tilhører «både» RV og AKP. RUs nye leder, Marte Brekke Michelet, sier at «Det er få i RU som ser RV som sin politiske organisasjon». AKP har et klart standpunkt om at RU skal bygges for at AKP skal overleve. I AKPs interne diskusjoner er det

ganske klart at dette er hovedgrunnen til å jobbe med RU. I et innlegg fra «Magnus, SST» (Sentralstyret) i RUs internblad Bolsjevik, omtales AKP som Partiet (med stor P). Flertallet av RVs medlemmer omtales slik: «Eg trur det er naudsynt å få med seg ein god del reine RVerar om ein vil byggja K-parti i Noreg». RVs medlemmer har altså bare verdi i den grad de kan «lures» med på et partiprojekt styrt av AKP/RU.

Vi er ikke med i AKP, og det er selvfølgelig uaktuelt for oss å bruke krefter på å styrke deres ungdomsorganisasjon RU og bladet Rebell. Et engasjement fra vår side i Rød Ungdom ville vel heller ikke blitt særlig godt mottatt av alle i RU. Reaksjonene var ikke udelte positive, for å si det sånn, da vi hadde felles pinselir i vår. «Hvis AMG hadde hatt en ungdomsorganisasjon ville vi ikke dratt på leir med dem heller», het det for eksempel fra sentralt RU-hold.

- Kan Venstre Om! bli eit utgangspunkt til å byggja ei sterk gruppe innfor RV, kor dei som har initiativet i avisa får leggja mange politiske premiss?

Vi vet ikke helt hva M.M. vil frem til med dette spørsmålet. Selvfolgelig ønsker vi å bygge en sterkere gruppe. I avisen vår gir vi ganske klart uttrykk for hva vi mener. Dersom det er dette M.M mener med å «leggja mange politiske premiss», så gjør vi jo det.

- Kva slags standpunkt og praksis er det RV har i dag som RF ynskjer å endra?

Vi mener at RV i dag legger for mye krefter i valgarbeide, noe som går på bekostning av andre partiaktiviteter. Det drives alt for lite orga-

niserte partiaktiviteter som samordnet frontarbeid, politiske studier og distribusjon av materiell til folk. Dette har selvfølgelig sammenheng med at RV i 20 år var en rent parlamentarisk organisasjon, men dette gjør det ikke mindre viktig å forandre denne arven. Vår antiparlamentarisme har også sammenheng med hvilken type parti vi ønsker oss. Vi ser det som en åpenbar fare at RV kan utvikle seg mot en mer sosial-

demokratisk partistruktur, der heldtidsansatte i partiapparatet og politikere legger alle de politiske premisene i partiet. Hestehandler med andre partigrupper kan komme til å bli viktigere enn det å diskutere med sine egne medlemmer. Våre erfaringer etter snart et års medlemskap i Bergen RV har definitivt ikke svekket vårt syn på dette.

Vi ønsker også at RV skal få et klarere sosialismesyn, med en grundigere kritikk av østblokk-diktaturene. På tross av noen bra formuleringer i RVs program, er RVs sosialismesyn ganske svadapreget. Noe annet er da heller ikke å forvente, siden det ikke er foretatt noen seriøse diskusjoner om dette i partiet. Vårt eget standpunkt er klart: «Den russiske revolusjonen var en frigjørrende handling av verdenshistorisk betydning. Arbeidsfolk tok makten i et helt land og begynte å skape en bedre hverdag, men sosialismen ble knust av borgerkrig og imperialismens militærstyrker. Sovjetstaten som ble bygget opp med Stalin i spissen, var et byråkratisk utbyttersamfunn der arbeiderne hadde like lite å si som før revolusjonen. Etter

2. verdenskrig har vi sett en rekke revolusjoner i tidligere kolonier og fattige land som Kina, Vietnam, Cuba og Nicaragua. Dette har vært nasjonale revolusjoner som har ført til nasjonal frigjøring og materiell og sosial framgang. Ingen av disse landene har vært sosialistiske, men kapitalistiske utbyttersamfunn av sovjettypen», heter det i vårt politiske grunnlag.

Når RV er organisert på et klassekampgrunnlag er det synd å se at det tidvis skinner gjennom en sterk nasjonalisme. Vi er ikke motstandere av sjølråderett og nasjonale frigjøringskamper, men vi mener at arbeidsfolk overalt har en grunnleggende felles klasseinteresse. Siden Norge er et klassesamfunn, er det i de svært mange tilfeller vår å snakke om «norske interesser.» Selv om både ja-siden og nei-siden påberopte seg å representere felles nasjonale interesser, viste det seg i virkeligheten at de representerte motstridende klasseinteresser. Under EU-kampen var RVs hovedparole «Nei til salg av Norge!», noe som selvsagt stod i motsetning til det å argumentere på et klassegrunnlag. I RVs oppsummering av EU-kampen heter det: «Forsvar av norsk sjølråderett. Det er det grunnleggende spørsmålet i EU-kampen. Det er også det spørsmålet de fleste av de som har stemt nei, legger mest vekt på. Helt fra starten av EU-kampen har RV kjørt fram forsvaret av sjølråderetten». Dette betyr at RV la mest vekt på det formelle spørsmålet om suverenitet, og ikke den reelle klassekampen ja-sidens kampanje var en del av. Mens RV sa «Nei til salg av Norge», sa vi «Stem nei til de rikes union».

Det er det viktigste grunnlaget for at vi opprettholder en egen gruppering i RV, med en egen avis. Hvis vi kan arbeide effektivt for dette gjennom Venstre Om!, tror vi også det er en fordel for partiet.

Ellers synes vi nok at anmeldelsen bærer en smule preg av at M.M. er redaktør i et «konkurrerende» organ, slik at vi tar hans kommentarer til innhold, språk og layout med minst et kilo salt.

For redaksjonen i Venstre Om!
Gard Samsonsen og Bård Sandstad

har definitivt ikke svekket vårt syn på dette.

KORT & SMÅTT

Nytt RV-lag i Fredrikstad

Aktiviteten og RV-laget i Fredrikstad har ligget i dvale i lang tid. Det ble stilt liste ved valget i fjor ved hjelp av fylkestyret og NKP. Den lista manglet kun 25 stemmer fra å komme inn i kommunestyret. Det var derfor en prioritert oppgave for Østfold RV å få i gang et lag i Fredrikstad. Østfold RV arrangerte derfor et åpent møte den 26.9 med Erling Folkvord som innleder. Han tok for seg den fattigdommen som rammer kommuneøkonomien i Norge, mens vi flyter over av oljemilliarder.

Hvordan kan vi være med på å organisere en politisk bevegelse mot nedskjæringer og utarming av velferdsgodene? Det viste seg at mange hadde erfaringer med å aksjonere mot nedskjæringer. Flotte eksempler ble brukt, som var ført til seier, men også der hvor det så ut til at de hadde tapt. Men noe hadde de allikevel vunnet, ikke minst nye erfaringer. Konklusjonen ble: uansett så er det viktig å kjempe imot, og RV må være på banen der det skjer. Våre analyser av samfunnet er det viktig å spre videre.

Møtet endte opp i at enkeltmedlemmene fra Fredrikstad pluss noen fler fant ut at Fredrikstad trenger et RV-lag, og at de må komme sammen for å konstituere seg så fort som mulig. Det er nok av saker å ta fatt i, og RV må være med i den politiske debatten også i Fredrikstad. Så fra Østfold RVs side gleder vi oss igjen til å ha med oss aktive medlemmer fra Fredrikstad i vårt videre arbeid.

Anne Steinsland
Østfold RV

Vellykket jomfruseilas for faglig grunnkurs

Helgen 14. og 15. september arrangerte Hordaland RV sitt første faglige grunnkurs. Kurset ble arrangert etter at ungdommer i Bergen RV hadde etterlyst en grunnleggende skoloring i faglig politikk.

Dette første kurset samlet 7 deltakere, organisert i Hotell-og Restaurant, grafisk, Kommuneforbundet og Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbundet. To av deltakerne hadde fått sine første tillitsverv, mens en ikke var organisert enda. Første dagen på kurset ble brukt til å gå inn på fagbevegelsens grunnlag og historie, med arbeidsoppgaver i foreningshistorie. På søndagen var det bolker om bedriftsøkonomi fra en sosialistisk synsvinkel, om Kvinner på tvers-bevegelsen og lov- og avtaleverket.

Terje Kolbotn fra Odda var kursleder, og den pågående konflikten på Norzink ble naturlig nok brukt som utgangspunkt i flere av diskusjonene. Ellers deltok også Thorstein Dahle og Aud Oppedal.

Det var stor satemning blant deltakerne på grunnkurset for å være med på et «trinn 2»-kurs over jul. Før den tid er det imidlertid planlagt å holde et nytt grunnkurs i løpet av høsten i Bergen.

Det er nå meningen at kurset skal være utgangspunkt for et fast opplegg som kan brukes av andre RV-lag. Ansvarlig er faglig utvalg.

Bård Sandstad

En ny tendens er i emning

I helga 5-6. oktober ble det avholdt et møte i Trondheim med folk fra Oslo, Bergen, Trondheim for å diskutere om det var hensiktsmessig å danne en tendens foran landsmøtet i februar 1995.

Utgangspunktet for tendensen er behovet for å fortsette for å utdype RVs sosialismevisjon, diskutere partiteori, sosialdemokratiet, leninismen. På møtet ble det diskutert et forslag til tendensplattform. Det var en livlig diskusjon om hvorvidt det var hensiktsmessig med en tendens, noen var skeptiske, men de fleste mente at dette ville bidra til å klarere og bedre diskusjoner innad i

RV. Et utkast til tendensplattform ble også diskutert. En ble enige om å gå videre i arbeidet med danninga av tendensen. De i RV som er interessert i utkastet til tendensplattform og/eller nærmere informasjon kan kontakt med Einar Braathen (Bergen 55 90 35 96), Ronny Myhre (Trondheim 72 55 77 80), Anders Ekeland (Bærum, 67140702).

Noen hovedpunkter fra utkastet til tendensplattform:

«80 år med «sosialistiske» forsøk, erfaringene fra Sovjet, Kina, Albania, Cuba o.s.v., og utallige mislykkede forsøk på å bygge opp revolusjonære organisasjoner, gjør det tvingende nødvendig å videreutvikle og klargjøre det politiske grunnlaget som RV bygger på.»

«Oppgjør med alle former for stalinisme og ett-parti-sosialisme Et

grunnleggende betingelse for positiv utvikling av RV er at partiet foretar et oppgjør med alle former for stalinisme og ett-parti-sosialisme. I RV-sammenheng er en klar avvisning av maoismen særlig nødvendig. Partiet har allerede tatt viktige skritt i denne retning, men fortsatt gjenstår mye.»

«I dag er det innenfor RV (minst) to ulike partiprojekter som er vikla inn i hverandre. Det ene er representert ved bl.a. AKP, som ser på seg selv som «Det Kommunistiske partiet» og som betrakter RV som en frontorganisasjon/valgallianse. Det andre er representert ved de deler av RV som ønsker en utvikling i sjølstendig retning. Denne siste gruppa er sprikende politisk og uklar på hva slags parti RV bør bli.»

Et nytt felles partiprojekt må og-

så innebære en avvisning av den grunnleggende sekterismen som kjennetegner f.eks. dagens AKP, hvor alle RV'ere som er uenige med partiet stemples som «reformister», «moderne opportunist», «antikommunist» eller som «agenter» for andre klasseinteresser. Denne sekterismen fungerer ødeleggende på all intern debatt.

«Den grunnleggende sekterismen blokkerer også for å utvikle en fornuftig taktikk i forhold til andre politiske strømninger i arbeiderklassen, og for arbeidet i fagbevegelsen. Denne blokkeringen er ødeleggende for RV's muligheter til å styrke partiets røtter i klassen og å spille en positiv rolle i en omgrupperingsprosess.»

Ander Ekeland

Vi snakka om jenter og utdanning, Jorun Gulbrandsen kåserte om at forskjellsbehandlninga kanskje skyldes genene, vi fikk se vakker indisk dans. Eli Ljunggren fortalte oss om streika i Hotell og restaurantarbeiderforbundet så vi ble både rørt, stolte, glade og fulle av kampglød. Heidi Larsen fra Handel- og Kontor i Trondheim fortalte om kampen de fører for normale lukningsvedtekter og oppfordra oss som forbrukere til ikke å handle etter normal stenegetid. Terje Skog holdt appell om Heismontørstreika og Marianne og Benedicte fortalte om hvor bra det var å jobbe og leve med 6-timerdagen i prosjektet i Oslo.

KVINNER synlig SAMLA

Vi snakka om hvordan Kvinner på tvers kan bygges ut lokalt og at vi vil jobbe mer med innvandrerkvinner og arbeidslivet og 6-timersdagen. Det var en slitsom helg, men lærerikt, morsomt og veldig bra å få være en del i fellesskapet som vokser og vokser ...

«Kvinner på tvers»-konferansen åpna med en prolog av Kjersti Ericsson hvor hun manta fram den usynlige kvinnehistoria. Hun sa at vi må se hverandre for å bli synlige. Og så hengte vi opp, over alle mannsporrettene, bilder av kvinnepionerene; Ellisif Wessel, initiativtageren til fagforeningen Nordens Klippe i 1906, Gina Krogh som var med på å starte Norsk Kvinnesaksforening i 1884, Elise Ottosen-Jensen, forfatter og foregangskvinne når det gjelder seksualopplysning og familieplanlegging, Helga Karlsen, Arbeiderpartiets første kvinne på stortinget i 1928, Berg-

hverdagen, i fagforeninga osv. Bildene vi tar vare på i dag forandrer seg, vi er i begynnelsen. Og jeg tenkte at bildene fra de første Kvinner på tvers-konferansene vil bli viktige bilder å ta vare for kvinnene som kommer etter oss.

Ideer ble tatt vare på

Ideen om bildene kom opp uformelt under fjorårets konferanse. Den 3. Kvinner på Tvers-konferansen var sånn. Ideene, ønskene og behovene fra forrige gang var tatt vare på. Gjennom hele helga fikk vi oppleve at politiske, faglige og praktiske saker var tatt vare på. Det var en veldig god opplevelse av at det vi hadde meldt synes arrangørene var viktig. Det gav en visshet om innflytelse og demokrati.

I fjor diskuterte konferansen kvinnelønnskrav og hvordan vi skulle reise dem. I år oppsummerte vi at Kvinner på tvers-nettverket har vært med på å skape en brei opinion mot at kvinner skal lønnes mindre enn menn. Dette hadde vi oppnådd ved demonstrasjoner og møter for heving av kvinnelønna 1. februar flere steder i landet. 8. mars og 1. mai ble kravet tatt opp igjen. I tillegg til diskusjoner, avisinnlegg osv. Oppgjøret gav ikke mye i lommeboka i forhold til verdiskapinga som er i samfunnet, og svært lite i forhold til hva bedriftene kan vise til av overskudd. Målet med 175000 i minstelønn er langt unna, men de laveste lønningene er hevet nå.

Vi oppsummerte at veien til like-lønn er lang. Og stilte spørsmålet om det kanskje må helt andre ting til enn tariffoppgjør for å nå dette målet? Siri Jensen reiste dette spørsmålet og tok opp at systemet for tariffoppgjørene er bygd opp rundt menns forhold i arbeidslivet (og ellers i livet). Tariffsystemet fanger ikke opp kvinners situasjon, der krav om kvinnelønnshevinger blir et problem i forholdet mellom lønsplasseringer. Hun stilte også spørsmål om det er riktig å godta at justeringsoppgjøret (som er en fast avsatt pott penger)

... jeg tenkte at bildene fra de første Kvinner på tvers-konferansene vil bli viktige bilder å ta vare for kvinnene som kommer etter oss.

ljot Larsson, stifteren av Norsk Sykepleierforbund i 1912, Rigoberta Menchu, talskvinne for indianernes rettigheter i Guatemala og fredsprisvinner i 1992. Bilder fra fyrstikkarbeiderstreika i 1889, av Kystkvinner mot EU som overleverte lappeteppet til Stortinget 1992, Førskolelærerstreika i 1995, kampen mot velferdsmeldinga og fra konferansen for kvinner i Barentsregionen 1996.

Kjersti Ericsson bad oss ta vare på bildene når usynligheta møter oss i

skal ta vare på kvinnelønnsjusteringene? Det er f.eks. ikke mulig å streike for kravene i et slikt oppgjør.

Uenigheten om hvor mye vekt det skal legges på utdanning og ansvar i lønnsstilleggsdebatten ble diskutert og en konklusjon er iallefall at dette er vanskelig. Særlig fordi det idag stort sett brukes i forhold til lederstillinger. Og hva med læring gjennom lang erfaring, ansvar etter lag tid i en jobb?

Det er stor enighet om at kvinnelønningene må heves i flokk, det er det som gir størst uttelling for alle kvinner. Akkurat i sånne spørsmål er ideen til Kvinner på tvers genial. Vi jobber sammen for det vi er enige om, støtter hverandre på krav og fortsetter diskusjonen sammen. I det videre arbeidet skal vi finne måter å synliggjøre alle kvinneyrkene på - vise fram forskjelligheten og at vi støtter hverandre. Ta opp forholdet mellom privat og offentlig sektor - likhetene-forskjellene og samarbeidet. Arrangere Dagen der på-møter hvor det oppsummeres hva tariffoppgjøret gav når det en-

gang blir ferdig ved juletider.

Konferansen oppfordret til å arrangere demonstrasjoner og markeringer i forbindelse med budsjettbehandlingene i høst, hvor det stilles krav til politikerne, både om lønn og 6-timersdag.

Sammenhengen kvinnelønn og kvinnetrygd er også en viktig sak konferansen oppfordret til mer arbeid med.

Privatisering er et slag mot menneskeverdet

Bjerg Aase Sørensen fra Arbeidsforskningsinstituttet starta innledninga si med å si at det er store forskjeller på hva et samfunn definerer som fellesskapet - som et menneskes verdighet og som normene for forholdet mellom folk og som fattig og rik. Hun sa videre at hos oss er det en selvfølge at enhver fødende skal tas vare på under betryggende forhold. I USA får den fødende regning på fødselen helt ned til klyper, cm tråd brukt til å sy osv.

Hun påpekte at privatiseringsdiskusjonen også handler om hva som

– vi må se hverandre for å bli synlige, sa Kjersti Ericsson ...

... og så hengte vi opp, over alle mannsporettene, bilder av kvinnepionerene.

osv. Hun krevde felles overenskomster over hele landet.

Helene Frenning Hansen tok utfordringa og holdt innledning om lærdommene av privatiseringa av Renholdsverket i Oslo, da Marit Sanden fra Norsk Kommuneforbund meldte sykdomsforfall. Også her var det blitt hardere jobb og dårligere forhold for de som var igjen etter at deler av søppeltømminga i Oslo er satt ut på anbud til private. Hun la vekt på at folk ble reddere for å sloss, de var redde for jobbene sine.

Hun kom med flere gode råd og advarsler. Det er viktig å få fram at brukerne og de ansatte har felles interesser. De tillittvalgte må passe seg for å ikke bli slukt av rapporter, møter og politikere. Arbeidet med å diskutere og mobilisere medlemmene til kamp for arbeidsplassene kan fort få for liten plass. Hun mente det er viktig å se det som er felles i kampen mot anbud og privatisering, ikke fortape seg i at der vi sjøl er så spesielt i forhold til alle andre. Og til slutt sa Helene Frenning Hansen at å gå inn på linja med at "vi må vise oss best så privatiserer de nok ikke oss" underminerer mulighetene for samarbeid og felles kamp.

Etter diskusjonen kom konferansen fram til at vi skal jobbe mer med å dele erfaringene med hverandre. Vi vil intensivere den ideologiske kampen mot privatisering. Vi vil ha en fagbevegelse som kjemper for kvaliteten i det offentlige tilbudet. Å få fram at det at det ikke investeres forårsaker privatisering. Og vi oppfordrer til felles aksjonsdag mot privatisering 6.februar 1997.

På prøve på livstid

Et tema hadde fått tittelen Innvandrerkvinner og marginalisering i forhold til arbeid og utdanning.

Vi fikk høre og oppleve en svart, høyt utdannet kvinne fortelle hvordan det er å være på prøve på livstid i vår hvite verden. Judith Aksnes valgte å bruke begrepet marginalisering som outsider. Hun sa at hun umulig kunne snakke på vegne av innvandrerkvinner, bare for seg sjøl.

Og vi skjønnte det i alle fall akkurat da, at det å være innvandrer eller flyktning og svart eller brun betyr ikke at de er en gruppe. Like forskjellige som oss, med forskjellig bakgrunn, forskjellige ønsker og behov.

Judith Aksnes mente at som hvit innvandrer har du nesten foten innfor det norske samfunnet. Som svart er fellesskapet svært vanskelig å få del i. Vi fikk høre historia om turen til Danmark sammen med kollegaer hvor hun var den eneste helt edrue og den eneste som ble stoppet og bedt om å vise pass. Om den skriftlige unskyldningen hun til slutt fikk, og fortsatte å være en outsider etter 26 år i Norge.

Vi fikk høre historien om å flytte til Norge, utenfor Bergen hvor ingen snakket engelsk. Der barna i nabolaget møtte henne på bussen hver dag, inntil de en dag ikke var der. Oppe i veien traff Judith barna og spurte hvorfor de ikke hadde møtt henne. Svaret lød: Men Judith, nå kan du jo veien.

Hun fortalte oss at det opplevdes som å være i krig hele tiden; strekke seg for å stille opp på våre forventninger og normer og alikevel...være svart, kvinne, høyt utdannet og på livslang prøvetid.

Taran Sæther

Taran Sæther er kontordame og leder i Oslo AKP

er fornuftig, ikke bare om hva som er lønnsomt på kort sikt. Et utslag av effektiv privatisering er f.eks. at folk blir så opptatt av hva de ikke skal gjøre, fordi de skal ha betalt for bare det de gjør. Dette er et resultat av oppstyking og pulverisering av ansvar og syn for helheten.

Björg Aase Sørensen gav oss også et historisk perspektiv på utviklinga av det offentlige kontroll med institusjoner. Fra forrige århundre hvor folk som ikke kunne forsørge seg sjøl, var sjuke eller hadde et lyte ble forsørgt på gården eller av rikere slektninger. Den offentlige omsorgen skulle sikre folk økonomisk underhold og hjelp uten vilkår. Dette handlet om at enkeltindividet har egenverdi og verdighet. I det private underholdet var det så som så med å ta dette i vare. Denne utviklinga fant sted under utviklinga av industrialismen, som skapte behovet for at det offentlige tok ansvar for disse menneskene. Industrialiseringa førte jo med seg at folk flytta på seg og vekk fra gården.

Diskusjonen om sosialhjelpslove-

ne starta for alvor i 1870-årene. I mellomkrigstida ble sosialhjelpen forbedret og det begynte å bygges offentlige institusjoner. Etter annen verdenskrig kom behovet for offentlige institusjoner for alvor. Alderstrygden kom, barnetrygden og enkepensjon. Politikken var at alle som hadde behov skulle ha og det offentlige fordelte.

Slik utvikla velferdsstaten seg. Tenkinga bak velferden var også at den skulle sikre alle tilgang til helse og skole.

Privatisering nå handler om å overføre kontrollen over velferdsgoder, oppgaver og arbeid til private, mente Sørensen. Tenkinga blir da også slik at den som har behov for en tjeneste skal betale for den. Hun tok eksempelet med hjemmebaserte tjenester, hvor man kan sette bort til private f. eks. rengjøringen. Faren er hvis tenkinga rundt dette gjør at verdigheten og helheten i situasjonen til de eldre blir borte mister vi det viktige, helheten og rammene for de eldres liv.

Björg Aase Sørensen tok også opp

viktigheten av langsiktige og store investeringer som sikrer gode arbeidsredskaper i den offentlige omsorgen.

Til slutt ønsket hun seg nye arbeidsformer - et slags cooperativt system - der vi må kunne ta i bruk all slags kunnskap. I skarp kontrast til privatiseringsforkjemperne sa hun at vi må gi slipp på ideen om at alt er kontrollerbart. Kvinnebevisstheten vet at det er mange ting som ikke kan måles - varme, generøsitet, nærhet og behovsdekking.

Svekka fagforeninger

Anne Sørli fra Tele- og dataforbundet fortalte om oppsplittinga av televerket i mange selskaper og hvordan Telenor også satser på å ekspandere i utlandet. Om hvor svekka fagforeningene blir av oppsplittinga og hvordan folk ble lurt, blant annet til å gå over i en slags omskoleringsdivisjon. De ble lovt 5 års utdanning og vikartjenester. De fikk inntil et -1- års utdanning og ingen fortrinn til jobber. For de som fremdeles har jobb er det blitt mer utrygt, lenger arbeidstid

Full satsing på stortingsvalget

Mulighetene for RV i valg må prøves ved å satse på at vi skal sikre gjenvalg av mandatet i Oslo og satse på minst ett nytt mandat - Hordaland. Dette betinger mye slit og politisk og organisatorisk arbeid - og det betyr at vi må ha lister i alle fylker.

Landsstyret har gjennom diskusjoner om betydningen av å utvikle den revolusjonære bevegelsen ved bl.a. valgopplutning, startet det vi kaller Prosjekt '97. Det politiske rommet til venstre er større i dag enn på mange tiår.

Vi vil at flest mulig fylker skal nominere 1. kandidater og/eller hele lista innen 1. november. Alle fylker skal ha gjort det innen landsmøtet begynner 14. februar. Noen fylker er allerede godt i gang. Noen fylker tenker på det ... Det må flere gjøre! Derfor starter vi opp denne artikkelserien med en gjennomgang av situasjonen med listestillingene pr. i dag.

Hordaland

På dagen ett år før valget avholdt Hordaland RV nominasjonsmøte. Kammeratene i vest har lenge planlagt sin

stortingsvalgssatsing. I juni ble det avholdt et møte der de sju første på lista ble avklart, og nå er altså hele lista nominert. På topp finner vi Torstein Dahle, kjent økonom og RV-politiker i Bergen. På andreplass finner vi Anja Müller Gjesdal, ung miljøaktivist i Bergen. Ellers er lista preget av aktivister fra hele fylket med sentrale folk i fagbevegelsen i spissen. Med Atle Tranøy fra Rommetveit på RV-lista er også et distrikt med liten RV-aktivitet de siste årene, representert. Samtidig med nomineringa har Hordaland RV gjennomført en miniturne på Sunnhordland for å starte opp nye lag.

Sør-Trøndelag

Astri Holm topper lista. Astri er en kjent kvinneaktivist i Trondheim og har tidligere representert RV i bystyret. RVs markante fylkestingspolitiker Peder Martin Lysestøl står på andreplass. Hege Bae Nyholt, Rød Ungdommer med aktivitet i bl.a. AMSAK - Aksjon mot salg av kropp - bekler 3. plassen. Sør-Trøndelag har dermed klart markert seg som et "fremskredent" fylke i vår listesammenheng. Flott!

Oslo

Det viktigste å si om Oslo akkurat nå er at det jobbes med lista. Erling Folkvord har sagt fra at dersom han skal

stille til gjenvalg, vil han ha flere kvinner høyt på lista. Han har også pekt på nødvendigheten av å bygge opp ei gruppe som forplikter seg, og

97 PROSJEKT

som kan jobbe sammen som et kollektiv. Dette er utfordringen for nominasjonskomiteen og den arbeidsgruppa av jenter som har påtatt seg å få fram jenter til de første plassene. Det er ikke klart når det kan gjennomføres nominasjonsmøte i Oslo. Trolig blir det før julehandelen setter inn for alvor.

Østfold

Fylkesårsmøtet tidligere i vår diskuterte eventuell stortingsvalgssatsing. Konklusjonen var bl.a. at RV må bygges ut i fylket med lag i Fredrikstad og Sarpsborg. Det må et lite politisk jordskjelv til for at RV i Østfold skal komme inn. Men ettersom Jon Michélet har sagt seg villig til å stå på første- og fjerdeplass og RVerne og RVerne i fylket vil satse, vil ihvertfall RV få den største

oppslutning ved stortingsvalg noensinne. RV vil kjempe med FrP (Hedstrøm) om sistemandatet - et fint politisk utgangspunkt foran valget. Det er ikke nominasjonsmøte i fylket.

Mye ugjort

Flere fylker har nå begynt på diskusjonen om stortingsvalgliste - Buskerud, Telemark og Nordland. Under tegnede har de siste dagene snakket med flere enkeltpersoner i fylkene som sier at ja, nå må vi se å få komme i gang.

Det er altså mye ugjort, men dersom den trenden vi nå ser hjelpes litt fram av alle RV-aktivister, vil vi klare målsettingen om å ha nominert i alle fylker innen landsmøtet. Det vil i så fall gi RV det beste utgangspunktet i noen gang har hatt foran et stortingsvalg. Med listene på plass, med et landsmøte der politikken står i høysetet og revolusjonær arbeiderpolitikk utvikles, kan vi satse mot stortingsvalget under parola: *I denne vereden er alt mulig.*

Mange biter skal på plass før vi kan være trygge på at vi gjør et godt valg. Vi må bl.a. kjenne betingelsene for å kunne lykkes i valg, vi må kjenne velgerne våre. Dette skal vi se på i neste nummer.

Finn Olav Rolijordet

Kva skal Rød Ungdom med 200 000 spenn?

Støttetier med bilete av Marx, ringerunde til alle RV-medlemmer for å få dei til å verte faste givarar, innsamling på møte og tilskipingar. Kva skal eigentleg Rød Ungdom med alle desse pengane?

- Rød Ungdom har for dårlig likviditet. Dette gjer at me ikkje får produsert so mykje politisk materiale som me gjerne skulle! Økonomikampanja er meint å forbetra på dette!

- Eitt at måla er å laga eitt hefte med alle innleiingane frå den antirasistiske konferansen 22 - 24 november, seier Kai som er nyvald økonomiansvarleg i RU.

- Me vil gjerne at heile Rød Ungdom skal dra nytte av denne kampanja, heile Rød Ungdom skal merke at me får betre råd!

Økonomikampanja skal nyttast til materiell som heile organisasjonen kan nytta. Til dømes skal det lagast eit flygeblad om distriktspolitikk. - Mellom anna so er det 10 - 15 år sidan me hadde eit oppdatert hefte om skulepolitikk.

Rød Ungdom er på frammarsj over heile Noreg. Nye lag sprett fram stadig vekk, og fleir og fleir merker at det er RU som er leiande blant dei ungdomspolitiske organisasjonane

på venstresida i Noreg. Det seier seg sjølv at det finnast store krav å tilfredsstilla!

- Me har klart å få Rebell på beina og me hadde ei vellykka skulestartskampanje. Rød Ungdom skal verta ein organisasjon å rekna med i åra frametter.

Antirasistisk

trøye, jentepolitisk hefte, skulepolitisk hefte, utvikle revolusjonær distriktspolitikk, halde fram kampen mot EU, EØS og Schengen, og mykje mykje meir. Alt dette kan gjerast om likviditeten forbetrast.

- So, kan me vera sikre på at pengane ikkje går til kontorutgifter og administrasjon?

Demonstrer mot norsk imperialisme

Den 15. oktober reiser energiminister Jens Stoltenberg til Indonesia i spissen for en delegasjon på 60 næringslivsfolk. Med på turen er LO.

RVs landsstyre vedtok på siste møte en skarp uttalelse mot turen, og vi arbeider nå med å få fram en bred protestbevegelse og en bred markering mot denne reisen.

I september stoppet australsk fagbevegelse lossingen av indonesiske skip. På denne måten ville de protestere mot fengslingen av to fagforeningsledere. Mens norsk fagbevegelse lar seg bruke som alibi for å åpne

dører for norsk næringsliv, er altså den australske fagbevegelsen villig til å markere sin motstand mot forfølgelsen av opposisjonelle litt krassere.

Det fascistiske militærregimet i Indonesia befestet makta si gjennom å slakte 1 million virkelige og påståtte kommunistar i 1965. 200.000 av befolkningen på Øst-Timor er drept siden invasjonen på slutten av 70-tallet. Den muslimske opposisjonen på Nord-Sumatra er slaktet ned. Politiske opposisjonelle og menneskerettighetsforkjemperer har hele tiden blitt forfulgt. I 1996, da norsk kapitalisme

står så sterkt at de vil «ut», skal også LO «ut» å snakke om menneskerettigheter. Klarere kan det ikke bli at LO i denne sammenhengen er med på å legitimere norsk imperialisme. Når så også lederen i SV, som aller helst vil sitte i Gros regjering, går ut i Dagbladet og støtter turen, dersom bare noen av de 60 bare snakker litt med noen i opposisjonen, ja, da skulle vel saken være klar for oss andre som mener noe med internasjonal solidaritet og norsk kapitaleksport. Bli med og demonstrer mot Indonesia-reisen.

Finn Olav Rolijordet

- Nei, pengane skal berre nyttast til ting laga har fordel av! Dessutan skal alt me får inn over 200 000 kroner gå rett i laga si lomme!

- I kampen for sosialisme og ei betre verd har alle interesse i at Rød Ungdom får betre likviditet! avslutter Kai melodramatisk ...

K. L.

Landsmøtet i RV

Landsmøtet i RV holdes 14.-16. februar 1997 i Ingeniørenes Hus - meget sentralt i Oslo. Foreløpig arbeider vi ut fra følgende tidsplan for møtene:

Fredag 14. feb. kl. 1000 - kl. 2000

Lørdag 15. feb. kl. 0900 - kl. 1900

Søndag 16. feb. kl. 0900 - kl. 1400.

Vi i sekretariatet får lange arbeidsdager, for vi skal skrive inn forslag, kopiere dem opp, bistå komiteene o.s.v. I tillegg skal vi rydde opp etter avslutningen søndag.

Til alt dette trenger vi ekstra mannskap. Vi er interessert i hjelp både under hele møtet og på enkelt dager. Lønn kan vi ikke betale. Men en gratis matbit, mye moro og mulighet for å være tilhører en gang i mellom under landsmøteforhandlingene kan vi tilby.

Hvis du har litt tid å avse og kan enkel tekstbehandling: Ring Maj på 22 98 90 52 eller Joakim på 22 98 90 65.

KORT & SMATT

Eneforsørgerkonferanse

I forbindelse med kampen mot Velferdsmeldinga og de foreslåtte endringene i overgangsstonaden for enslige forsørgerere (arbeidslinja), jobbet RV i vår med å samle ene-forsørgerere til kamp. Det ble i den forbindelse arrangert en konferanse på Stortinget, som var veldig vellykket. Oppsummeringene av vårens kamp konkluderte blandt annet med at kampen må fortsette. Ei gruppe aktivister har vært i arbeid i høst, og RV har avsatt midler til ei ny konferanse.

Lørdag den 2. november gjennomføres konferansen. På programmet står blant annet Roar Eilertsen fra De Facto om Har vi råd til velferdsstaten? Både AFFO, NTL og FO er invitert - arrangørene synes det er viktig å få en allianse med den delen av fagbevegelsen som organiserer de som skal jobbe med gjennomføringa av endringene. Departementet er også invitert for å si noe om hvordan arbeidet med gjennomføringa av de vedtatte endringene står - som kjent er dette utsatt et år.

Invitasjon til konferansen med informasjon om program, reisefordeling, påmelding osv blir sendt til RV-lagene, deltakerne på forrige konferanse og en rekke andre organisasjoner. Dersom du gjerne vil delta, men ikke står på vår «mailing»-liste: Ta kontakt med RV-laget der du bor, eller ring 22 98 90 52 for nærmere informasjon.

Åpent seminar om «Filosofi og revolusjon»

Sør-Trøndelag RV arrangerer åpent seminar om «Filosofi og revolusjon» lørdag 19. og søndag 20. oktober, i ISAK (Internasjonalt Senter, Prinsens gt. 44, Trondheim)

Program:

Lørdag 19.10 kl.10-18:

- Filosofi og revolusjon, teori og praksis. Innledning ved Peder Martin Lysestøl.
- Maos politiske filosofi/«Kulturrevolusjon». Innledning ved Liv Thommesen.
- Trotskijs politiske filosofi/«Permanent revolusjon». Innledning ved Per Arne Brønstad.

Søndag 20.10 kl.10-18

- Den gamle og den nye arbeiderklassen - hva er likt, og hva skiller?. Innledning ved Astri Holm.
- «Det nasjonale spørsmålet». Innledning ved Jørn Magdahl.

Deltakeravgift. Kr 100 (voksne) og kr. 50 (ungdom). For ytterligere informasjon, ta kontakt med Sør-Trøndelag RV: Boks 4319 Hospitalsløkken, 7002 Trondheim, tlf 73 52 57 70, e-post: rv@inter-link.no